

[Hauch.]

Opsparing. Det vil interessere mig at faa at vide, hvad den højtærede Indenrigsminister har tænkt paa i den Forbindelse. Naar jeg har været Tilhænger af, at der skulde være en lav Rente, var det til Trods for, at jeg meget vel vidste, at en saadan lav Rente kunde svække Opsparingen, men det var ud fra det Synspunkt, at den kunde gavne Erhvervslivet som Helhed. Og jeg kan ikke have hørt fejl, den højtærede Indenrigsminister brugte virkelig det Udryk.

Den højtærede Indenrigsminister sagde saa henvendt til mig, at vi fra vor Side intet havde foretaget os, intet havde villet, som kunde hjælpe de økonomisk vanskeligt stillede. Men den højtærede Indenrigsminister ved dog formodentlig, at vi har stillet et Forslag til § 41, som netop har til Maal at hjælpe de daarligt stillede, som netop har til Maal ved Gældsordning at stille Midler til Raadighed, indtil 3 000 Kr., paa ganske overordentlig lempelige Vilkaar for saadanne Landmænd, som er i Vanskeligheder og skal have deres Forhold ordnet, og som ikke er saa lykkelige at have Slægtninge eller Venner, der er økonomisk formaende nok til at hjælpe dem. Det kan jo dog ikke nytte, at man under denne Forhandling — i hvert Fald skal det nok vise sig, naar man skal til at drøfte det senere — vil feje saadanne Ting til Side, som for dem, der er i Trang, betyder en Hjælp, som kan gøre det muligt for dem at fortsætte deres Virksomhed, dersom man ellers har Tro til, at deres Dygtighed kan slaa til til at udnytte de foreliggende Muligheder.

Den højtærede Handelsminister indledede sine Udtalelser til mig med at sige, at det var en umulig Opgave at bevise, at Venstre havde villet medvirke til Gennemførelse af dette Forslag. Ja, det er en umulig Opgave, fordi vi har stødt paa Regeringens korslagte Arme under de Forhandlinger, som har fundet Sted i Udvalget, i alt, hvad der angaar dette Forslag med Undtagelse af Afsnit II. Det skal siges, inden denne Forhandling slutter, og det skal siges klart og rent.

Den højtærede Handelsminister gjorde endvidere en Bemærkning til mig om, at han stillede sig velvilligt over for vort Ændringsforslag under Nr. 10. Jeg vil haabe, at denne Velvilje, naar vi skal til at stemme, maa give sig Udslag i, at dette Ændringsforslag ikke falder bort; men det vil vi jo faa Lejlighed til at se.

Endelig omtalte den højtærede Handelsminister vor § 06, Stk. 4, hvori vi giver

Handelsministeren en Bemyndigelse til med Tilslutning af Landbrugsministeren og Landbrugsraadet at træffe Foranstaltninger til Indskrænkning af Importen af Raastoffer til Margarine. Den højtærede Handelsminister siger herom, at han ved ikke, om det er et Paabud. Jeg har aldrig oplevet, at en Bemyndigelse blev betragtet som et direkte Paabud, og saaledes som det staar her, kan det absolut ikke betragtes som et Paabud. Der er kun Tale om et Paabud, for saa vidt angaar den Forstaaelse, som Ministeren for Handel og Industri skal søge opnaaet med Landbrugsministeren og Landbrugsraadet. Den højtærede Handelsminister tilføjer, at han ikke ved, hvordan han skal praktisere det, han ved ikke, om der er Lovhjemmel dertil. Ja, skulde den Hjemmel, som er givet i dette Forslag, ikke være tilstrækkelig i saa Henseende, kan den højtærede Handelsminister jo meddele os, hvad der i øvrigt skal foretages, for at hans Myndighed kan blive tilstrækkelig stor, og jeg kan love ham, at naar man har stillet et Forslag af denne Beskaffenhed, vil man naturligvis ogsaa give ham den Bemyndigelse, han har behov, for ellers var det hele jo fuldkommen meningsløst. I den Henseende kan jeg altsaa ganske berolige den højtærede Handelsminister.

Til den højtærede Landbrugsminister har jeg ikke noget at bemærke ud over dette, at den højtærede Minister i sin Forstaaelse af dette Ændringsforslag, som den højtærede Handelsminister ogsaa omtalte, er naaet til det, som jeg vilde sætte Pris paa i denne Sag. Jeg kan give den højtærede Landbrugsminister ganske Ret i den Opfattelse, at vi fra vor Side er blevet ængstelige ved at sætte det som et Paabud, af Grunde, som jeg ikke her skal komme nærmere ind paa, men som er bekendt i hvert Fald baade for den højtærede Landbrugsminister og for mig.

Hvad angaar den højtærede Landbrugsministers Opgørelse af de Resultater, der vilde have været opnaaet, dersom man havde gennemført den højtærede Landbrugsministers Forslag om Indskrænkning af Smørforbruget i Foraarsmaanederne, skal jeg sige, at jeg ikke kan bedømme det, men i og for sig nærer jeg paa Forhaand ikke Tvivl om Rigtigheden deraf, og det har jeg, som den højtærede Landbrugsminister meget godt ved, aldrig gjort. Jeg var jo af den Opfattelse, at det vilde have været forstandigt at gøre det paa det Tidspunkt, men Rigsdagen ønskede ikke at gøre det, og derfor blev det ikke gennemført. (Indenrigsministeren [Dahlgaard]: Det var